

[Landbrugsministeren.]

lelser berettiger mig til at sige, at det var ønskeligt, at han kom ned på jorden igen. Det ærede medlem har måske aldrig nogensinde haft brug for denne lov selv, men han er ikke meget kendt med landmændenes vilkår, hvis han ikke ved, at der sidder mange unge landmænd, som har vanskeligt ved at klare det, de er gået ind til i disse år, og det er af hensyn til dem og ikke af hensyn til hele landbruget, at loven gennemføres. En sammenligning med, at en landmand, som er i økonomiske vanskeligheder, ikke kan komme ind under en sådan lov, når han køber manufakturvarer, kan man ikke anstille, for der kan ikke gives fortrinsret i et par bukser, men det kan der i høsten. Derfor er der her tale om et særligt forhold, og derfor synes jeg, det ærede medlem skulle komme ned på jorden og betragte loven som en støtte for unge, flinke, dygtige landmænd. Det er en håndsækning til dem, og der er ingen mennesker, der tager skade af denne lovs gennemførelse. Hvis man mener det rigtigt at få en permanent lov, skal jeg gerne overveje dette til næste gang, men jeg synes, vi skulle gennemføre loven nu, for det er nu, den skal virke; det er nu i løbet af kort tid, landmændene står overfor disse indkøb.

Første næstformand (Arnth Jensen): Det ærede medlem hr. Peder Jakobsen har ordet for en kort bemærkning.

Peder Jakobsen: Den højtærede landbrugsminister siger, at jeg ikke har rigtig følelse med de mennesker, som har købt deres ejendomme dyrt og som følge deraf har en stor gældsforpligtelse og vanskeligt ved at klare de indkøb, de står overfor. Jo, det kender jeg så sandelig også; jeg husker nok, da jeg selv var ung og havde købt min ejendom netop under de samme forhold, som man lever under i dag, med en lille krone og den prisstigning, der var sket. Men jeg vil gerne spørge den højtærede landbrugsminister, om han virkelig mener, det er nødvendigt at have en lovgivning som denne af hensyn til de mennesker, som nok vil betale de varer, de køber, og er ærlige i handel, men ikke står og kan lægge pengene på bordet. Jeg tror ikke, det er nødvendigt; jeg tror, at når en mand er ordholdende i sit daglige arbejde, handler med sin købmand og ikke går og sjakrer med hvem som helst, der kommer ham ind på livet, så kan han nok få de varer, han har brug for, når han virkelig vil betale, og det tror jeg de allerfleste landmænd vil i dag.

Landbrugsministeren (Bording): Den sidste bemærkning, det ærede medlem gjorde: at han troede, de allerfleste landmænd ville og kunne betale, afiver jo fuldkommen alle hans argumenter. Det er netop det, der er tilfældet, men der er enkelte landmænd, der ikke kan, selvom de gerne vil, og det er af hensyn til dem, jeg fremsætter lovforslaget.

Det ærede medlem siger, at han kender forholdene så godt som nogen; men når de to organisationer, som varetager husmændenes og købmændenes interesser, mener, at gennemførelsen af dette lovforslag er, måske ikke en livsnødvendighed, men dog en stor fordel for de pågældende, og at det ikke skader nogen, vil jeg alligevel hellere følge dem end det ærede medlem.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Man gik derefter til:

Anden behandling af forslag til lov om foranstaltninger vedrørende døde og tunghøre.

(Første behandling findes i tidenden sp. 579, udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 581).

Udenfor betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, de stillede ændringsforslag og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Ordføreren (Horn): Jeg har den glæde på hele udvalgets vegne at kunne anbefale lovforslaget til vedtagelse med de ændringer, som er foreslået af den højtærede socialminister og tiltrådt af hele udvalget.

Der er mange ændringer, og jeg skal nævne et par af de væsentlige. Man er blevet gjort opmærksom på, at der bør drages et skarpere skel mellem grupperne af de tunghøre, og ministeren har derefter stillet ændringsforslag derom, således at man drager en gruppe svært tunghøre sammen med de døde. Denne skarpere grænsedragning mellem grupperne har affødt ændringsforslag nr. 2 til § 1, hvor denne adskillelse markeres.

En række af ændringsforslagene er en direkte følge af denne ændring, og enkelte ændringer er rent redaktionelle.